

[Knud Lind]

færdelige lovforslag er, så er det, som jeg tidligere har sagt, lånte fjer. Det er, som om ministeren helt er trådt tilbage fra sine egne udtalelser om, at der også må spares på det her område. Nu skal der bare smides penge ud, uanset hvor gode disse hensigter er.

Det er, som om man kører frem med, at erhvervslivet får en kæmpefordel af, at man faktisk giver nogle varer bort, som man så kan betale til erhvervslivet. Det er jo realiteterne.

Jeg er sikker på, at det her vil falde i grus. Der vil komme grus i maskineriet, inden ministeren er færdig. Om ikke andet kan finansministeren fortælle, at der sandelig kommer grus i hans regnskab, hvis udenrigsministeren fortsætter med at rejse rundt som en krøsus og dele penge ud, vel at mærke penge, som ministeren her fra talerstolen erkender vi først skal låne.

Det er denne helt vanvittige idé, man fortsætter med. Det må formentlig være, fordi Venstre og Konservative er gået i regeringssamarbejde med De Radikale, og på trods af den mikroskopiske del, De Radikale udgør, styrer de de to store blokke, så selv udenrigsministeren gør, som der bliver sagt. Men det bliver ikke med Fremskridtspartiets velsignelse.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Vi har i Folketinget stor fornøjelse af hr. Knud Linds oratoriske gaver. Hr. Knud Lind lægger af og til op til, at man må finde på en god kommentar. Om denne er god eller ej, kan hr. Knud Lind jo så vurdere. Jeg synes, den er god.

Jeg skal nemlig fortælle hr. Knud Lind, at de penge, vi bruger til ulandsbistand, lige netop ikke er penge, vi har lånt. Det er dem, vi har tjent. Dét står de på min konto.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Jeg synes, det eksempel, udenrigsministeren nævnte, Egypten, er et dårligt eksempel. Vi får at vide, at vi måske kan få 1 mia. kr. hjem. Men hvad er det, vi gør? Vi tager da først ned og forærer dem 250 mio. kr. Tilbage er der så 750 mio. kr.

Hvis et firma arbejdede på den måde, at for hver gang de skulle have lidt hjem, skulle de udlevere 25 pct., gik det hurtigt nedenunder og hjem. Det er også derfor, jeg siger, at Egypten

er et meget dårligt eksempel. Det er dårlig forretning. I øvrigt er Egypten et af de lande, som er tvivlsomt, når vi skal afgøre, hvem der skal have ulandshjælp.

Jeg kan ikke rigtig se, hvorfor vi skal rejse ned og forære dem 250 mio. kr. og bagefter give statsgarantier til firmaer for at levere en vare dernede, som der ikke er fortjeneste på.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Vi har jo ved adskillige lejligheder diskuteret, hvor meget Danmark skal give i ulandsbistand. Det er en given sag. Jeg kan også tælle til 90.

Mit udgangspunkt for det her lovforslag er, at når de penge skal bruges, lægger jeg vægt på, at de bruges så fornuftigt som muligt under hensyntagen til de målsætninger, vi har, som bygger på modtagerlandenes behov, og samtidig under hensyntagen til, at vi, så vidt det overhovedet er muligt inden for disse rammer, sikrer, at danske virksomheder deltager.

Hvis man tager det udgangspunkt og tæller til 90, burde selv hr. Knud Lind og hr. Mogens Elvensø støtte det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg må sige, at den første tale, udenrigsministeren holdt, var rigtig fornuftig, men så slutter han på denne måde. Det er jeg lidt ked af.

Derfor vil jeg godt spørge udenrigsministeren – det skal bare være et ganske kort svar, ministeren giver mig: Mener udenrigsministeren, at vi fra dansk side bruger for mange penge på ulandshjælp, når vi ser på Danmarks økonomiske situation og vi tager i betragtning, at uanset hvad man siger hos De Radikale, skal vi først låne de penge?

Det er et ret vigtigt spørgsmål for mig i denne debat, fordi jeg mener, at ministeren tidligere har haft nogle tanker, der gik i den retning, at ministeren egentlig gerne så, at man også på dette område var nødsaget til at spare.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Vi bruger præcis det beløb, som et stort flertal i Folketinget finder vi skal bruge. Om vi kan fortsætte med det, afhænger fuldstændig af, om vi får bragt balance i landets økonomi. Hvis vi ikke får det, så har vi ikke råd til at blive ved.